



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1040/2020
19.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Тодорића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 6 К. 202/20 од 28.04.2020. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 141/20 од 02.07.2020. године, у седници већа одржаној 19.01.2021. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Тодорића, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку и **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Сомбору 6 К. 202/20 од 28.04.2020. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 141/20 од 02.07.2020. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Што је „дана 23.03.2020. године у Чонопљи, у преподневним часовима, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан да може учинити дело, па је на то пристао, за време трајања епидемије није поступио у складу са Одлуком о проглашењу болести Covid-19, изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“ број 37/20) којом је одређена мера стављање под здравствени надзор у трајању од 14 дана (изолација у кућним условима), лица која долазе на територију Републике Србије, јер је дана 14.03.2020. године из Републике Мађарске, на граничном прелазу Келебија, ушао у Републику Србију и противно означеној Одлуци, дана 23.03.2020. године је напустио кућу која се налази на адреси у ..., улица ... и тиме је прекршио меру за сузбијање и спречавање епидемије у виду мере изолације у кућним условима, а био је свестан да је његово дело забрањено“,

- чиме би извршио кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. став 1. Кривичног законика.

На основу члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку, трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 6 К. 202/20 од 28.04.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 30 дана, у коју ће се урачунати време проведено у притвору од 24.03.2020. године до 14.04.2020. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка и да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и да сноси трошкове издатих лекова у износу од 379,78 динара.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 141/20 од 02.07.2020. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Сомбору 6 К. 202/20 од 28.04.2020. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Владимир Тодорић, због повреде закона јер дело за које је окривљени гођен и оглашен кривим није кривично дело и предложио је да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет и оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Тодорића је основан.

Основано се поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон члан 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног АА, на тај начин што дело за које је кривично гођен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело из члана 248. Кривичног законика (КЗ).

Наиме, кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. КЗ чини лице које „за време епидемије какве опасне заразне болести не поступа по прописима, одлукама или наредбама којима се одређују мере за њено сузбијање или спречавање.“

Изреком првостепене пресуде окривљени АА оглашен је кривим што „дана 23.03.2020. године у Чонопљи, није поступио у складу са Одлуком о проглашењу болести Covid-19, изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу („Службени

гласник РС“ број 37/20) којом је одређена мера стављање под здравствени надзор у трајању од 14 дана (изолација у кућним условима), лица која долазе на територију Републике Србије, јер је дана 14.03.2020. године из Републике Мађарске на граничком прелазу Келебија ушао у Републику Србију и противно означеној Одлуци, дана 23.03.2020. године је напустио кућу која се налази на адреси у ..., улица ... и тиме је прекршио меру за сузбијање и спречавање епидемије у виду мере изолације у кућним условима...“.

Из списка предмета произлази да је окривљени АА са територије државе Републике Мађарске, ушао на територију државе Републике Србије дана 14.03.2020. године, те да му од стране представника државних органа Републике Србије није издата никаква наредба, нити уручена одлука о мерама за сузбијање или спречавање болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2.

Одлуком Владе Републике Србије о проглашењу болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“ број 23 од 10.03.2020. године), која је ступила на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“ 10.03.2020. године, између осталог, тачком 4. је прописано да ће: „Ради заштите од уношења заразних болести на територију Републике Србије, лицима која долазе из држава, односно подручја са интензивном трансмисијом болести Covid-19, односно жаришта епидемије, и то: Републике Италије, Народне Републике Кине, Републике Јужне Кореје, Швајцарске Конфедерације и Исламске Републике Иран, надлежни органи привремено забранити, односно ограничити улазак и кретање.“

Одлуком Владе Републике Србије о измени Одлуке о проглашењу болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“ број 24 од 11.03.2020. године), тачка 4. мења се и гласи: „Ради заштите од уношења заразних болести на територију Републике Србије, страним држављанима који долазе из држава, односно подручја са интензивном трансмисијом болести Covid-19, односно жаришта епидемије, и то из: Провинције Хубеј (Hubei) у Народној Републици Кини, града Дегу (Daegu) и Провинције Северни Гјонгсанг (North Gyeongsang) у Републици Кореји, кантона Тићино (Ticino) у Швајцарској Конфедерацији, Републике Италије и Исламске Републике Иран, надлежни органи привремено ће забранити, односно ограничити улазак и кретање.“, која одлука је ступила на снагу даном објављивања у Службеном гласнику Републике Србије 11.03.2020. године.

Одлуком Владе Републике Србије о измени Одлуке о проглашењу болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“ број 27 од 13.03.2020. године) прописано је да се: „У Одлуци о проглашењу болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“ број 23/20 и 24/20), тачка 4. мења и гласи: Ради заштите од уношења заразних болести на територију Републике Србије, страним држављанима који долазе из држава, односно подручја са интензивном трансмисијом болести Covid-19, односно жаришта епидемије и то из: Провинције Хубеј (Hubei) у Народној Републици Кини, града Дегу (Daegu) и Провинције Северни Гјонгсанг (North Gyeongsang) у Републици Кореји, Кантона Тићино (Ticino) у Швајцарској Конфедерацији, Републике Италије, Исламске Републике Иран и Румуније, надлежни органи привремено ће забранити, односно ограничити улазак и кретање, а исте се примењују на лица која су добила сагласност за

улазак у Републику Србију од Министарства здравља“, при чему је одлука ступила на снагу даном објављивања у Службеном гласнику Републике Србије, односно 13.03.2020. године.

Одлуком Владе о измени Одлуке о проглашењу Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу („Службени гласник РС“ број 28/20 од 14.03.2020. године) тачка 4 мења се и гласи: „Ради заштите од уношења заразних болести на територију Републике Србије, страним држављанима који долазе из држава, односно подручја са интензивном трансмисијом болести Covid-19, односно жаришта епидемије и то из: Провинције Хубеј (Hubei) у Народној Републици Кини, града Дегу (Daegu) и то Провинције Северни Гјонгсанг (North Gyeongsang) у Републици Кореји, Швајцарске Конфедерације, Републике Италије, Исламске Републике Иран, Румуније, Краљевине Шпаније, Савезне Републике Немачке, Француске Републике, Републике Аустрије, Републике Словеније и Републике Грчке, надлежни органи привремено ће забранити, односно ограничити улазак и кретање“. После тачке 4. додаје се нова тачка 4а која гласи: „4а Држављанима Републике Србије који долазе из држава односно подручја са интензивном трансмисијом болести Covid-19, односно жаришта епидемије утврђених у тачки 4. став 1. ове одлуке одређује се обавезна мера стављањем под здравствени надзор на акутно респираторно обољење изазвано новим корона вирусом (SARS-CoV-2) у трајању од 14 дана (излација у кућним условима), при чему је одлука ступила на снагу даном објављивања у Службеном гласнику Републике Србије, односно 14.03.2020. године.

Дакле, из списка предмета произилази да је окривљени АА са територије Републике Мађарске ушао на територију Републике Србије 14.03.2020. године, односно у време када ни у једној од наведених одлука Владе Републике Србије о проглашењу болести Covid-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 заразном болешћу и њиховим изменама објављеним у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 23/20 од 10.03.2020. године, 24/20 од 11.03.2020. године, 27/20 од 13.03.2020. године и 28/20 од 14.03.2020. године, Република Мађарска није означена као држава, односно подручје са интензивном трансмисијом болести Covid-19, односно жариштем епидемије, нити су у односу на окривљеног донета правно релевантна документа којима му се одређују мере за сузбијање или спречавање епидемије од опасне заразне болести.

Врховни касациони суд налази да, како се ради о кривичном делу бланкетног карактера, то је за утврђивање постојања елемената кривичног дела из члана 248. КЗ, односно радње извршења, која се састоји у непоступању извршиоца по одговарајућим прописима, управо од значаја постојање правно релевантних прописа и појединачних аката надлежних органа.

Самим тим у конкретном случају очигледно нису испуњени услови за примену бланкетних прописа који налажу одређено поступање окривљеног, те стога нема ни радње извршења кривичног дела, због чега је Врховни касациони суд нашао да је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 248. КЗ, из ког разлога је поднети захтев за заштиту законитости усвојен и одлучено је као у изреци пресуде.

На основу напред наведеног, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 265. став 1. ЗКП у погледу трошкова кривичног поступка, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.